

bereder faktisk i øjeblikket en sag mod Danmark ved EF-domstolen om netop pensionsfradraget og hvis Danmark taber denne sag vil der faktisk opstå en sådan konflikt mellem EU-ret og dansk ret.)

Regeringen forsøger i sin redegørelse at berolige os med, at tættere samarbejde kun må etableres indenfor traktatens anvendelsesområde. Men regeringen har selv lagt op til at anvendelsesområdet kan udvides gennem traktatfortolkning. Det betyder, at hvis der indføres et tættere samarbejde så vil et flertal i Ministerrådet naturligvis hævde, at dette samarbejde ligger indenfor traktatens rammer og det vil en dansk regering kunne henholde sig til og dermed hævde, at Danmark også vil kunne deltage uden at der er tale om suverænitetsoverdragelse.

Lad mig illustrere problemet med et eksempel:

Da den franske regering inden Nice-topmødet foreslog, at direkte skatter skulle skrives ind i traktaten, udarbejdede den danske regering et notat (Europaudvalget alm. del – bilag 2) hvoraf det fremgik at direkte skatter er omfattet af Amsterdamtraktatens art. 94. På den måde sikrede regeringen sig, at hvis det franske forslag om indskrivning af direkte skatter i traktaten blev vedtaget, så ville det ikke udløse en folkeafstemning, for direkte skatter havde jo hele tiden været omfattet af art. 94, selv om der ganske vist ikke står et ord om direkte skatter i artiklen.

Den danske befolkning har aldrig ved nogen folkeafstemning og Folketinget har aldrig ved nogen beslutning med 5/6 flertal overladt beføjelser til EU til at vedtage lovgivning om direkte skatter, men alligevel benyttede regeringen altså lejligheden sidste år til at smugle direkte skatter ind i traktaten. Dette kan komme os dyrt at stå ved en kommende retssag ved EF-domstolen, hvor EU-kommissionen jo kan henvise til den udvidende danske traktatfortolkning. Men det kan altså også senere bruges af en dansk regering og et flertal i Folketinget til at trække Danmark med ind i et forstærket samarbejde om direkte skatter uden at gennemføre nogen traktatændring herom og uden at spørge befolkningen, altså reelt en ændring af traktaten udenom den foreskrevne procedure.

Ad 5.

Diskrimination mod danske partier

Nicetraktaten indeholder en hjemmel til at vedtage en statut om europæiske politiske partier (art. 191, stk.2). Der er allerede fremsat et forslag herom fra EU-kommissionen. I første række handler det om, at partier kan få status som et såkaldt europæisk parti, hvis de opfylder en række betingelser. De kan så modtage økonomisk bistand fra EU. Forslaget må anses for diskriminerende over for danske partier, som ikke vil kunne opfylde betingelserne, bl.a. fordi partierne skal virke i mere end et land og sværge troskab til traktaten. Partier som Junibevegelsen, Folkebevægelsen, SF og Enhedslisten vil næppe kunne opfylde betingelserne og vil jo i hvert fald næppe alle sværge troskab til EU. Forslaget vil formentlig udelukke hele den europæiske venstrefløj fra ordningen. En sådan ordning er derfor i strid med den almindelige lighedsgrundsætning, som må antages at være en del af den danske forfatning og Danmark kan næppe efter grundloven overlade suveræniteten til en international organisation med henblik på vedtagelse af regler, der groft tilsidesætter denne lighedsgrundsætning.

EU-parlamentet behandler i øjeblikket et forslag om europæiske partier fremsat af EU-kommissionen med henvisning til gummiparagraffen (art. 308). Det fremgår bl.a. af forslaget, at EU-parlamentet træffer afgørelse om, hvorvidt et europæisk parti overholder principperne for demokrati. Forslaget giver altså flertallet mulighed for at udelukke mindretallet efter et temmelig frit skøn.

Det er efter min opfattelse indlysende, at man ikke kan vedtage et sådant forslag med art. 308 som retsgrundlag, fordi noget sådant ligger klart udenfor Amsterdamtraktatens anvendelsesområde.

Hertil kommer at sigtet med at indføre »europæiske partier« er at en andel af EU-parlamentets pladser ved en kommende traktatændring skal besættes gennem valg med hele unionen som valgområde og disse europartier som opstillingsberettigede. Dette er ikke en del af Nicetraktaten, men denne hensigt må indgå i bedømmelsen af Nicetraktatens art.191, stk.2, idet denne artikel jo er med til at bane vejen for en sådan valgordning ved den kommende traktatrevision i 2004. Tanken om sådanne unionsvalg er en end-